

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าของประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทย ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาดังกล่าว ก็คือ กำลังคนและคุณภาพของคน การที่จะพัฒนากำลังคนและสร้างคนให้มีคุณภาพก็ต้องอาศัยการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นกิจกรรมทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านต่าง ๆ ทั้งในส่วนบุคคลและสังคมโดยส่วนรวม (วิจิตร ศรีสอ้าน 2518: 1) ดังที่ บุญถิ่น วัตถากร (2514: 12) ได้กล่าวไว้ว่า "ความเจริญก้าวหน้า ความผาสุกสมบูรณ์ และความมั่นคงของประเทศชาติขึ้นอยู่กับการศึกษาของคนในชาตินั้น" ซึ่งหมายความว่าหากประเทศใดที่พลเมืองมีระดับการศึกษาสูง ก็ย่อมจะทำให้การพัฒนาทั้งด้าน เศรษฐกิจและสังคมบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

การศึกษาระดับประถมศึกษาเพื่อสนองความต้องการดังกล่าวนั้น การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาของชาติ เพราะเป็นการศึกษาภาคบังคับที่ต้องการวางพื้นฐานให้กับเยาวชนไทยทุกคน โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิต และสร้างเอกภาพของชาติ ดังจะเห็นได้จากแนวการศึกษาระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ที่มุ่งจะพัฒนาชีวิตของประชาชนให้มีความสุขและอยู่ดีกินดี มีความสำนึกในความเป็นไทย รู้รักพึ่งตนเองมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกฝนการปรับตัวในสังคม เน้นลักษณะนิสัย เช่น ขยันอดทน ซื่อสัตย์ ประหยัด และมีระเบียบวินัย เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ 2520: ข)

บุคคลสำคัญที่จะทำให้การศึกษาในระดับนี้บังเกิดประสิทธิผลตามเป้าหมายของหลักสูตรก็คือ ครู นั่นเอง เพราะครูเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด และเป็นผู้มีบทบาทมากที่สุดที่จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้และมีพฤติกรรมตามที่พึงปรารถนา ดังที่บุญชม ไชยโกษี (2511: 10) กล่าวไว้ว่า "ครูมีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาเด็กให้เจริญงอกงามทุกด้าน"

พิงใจ ลินรวานนท์ ประดิษฐ์ อูปรมย์ และสดดาวัลย์ กัณหสุวรรณ (2519:

8-25) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนว่า "หมายถึงพฤติกรรม การสอนที่ครูแสดงออกในชั้นเรียน ซึ่งได้แก่บุคลิกภาพ เทคนิคการสอน การสร้างทัศนคติของ นักเรียนต่อครู และการจัดสภาพห้องเรียน" ซึ่งถ้าครูมีพฤติกรรมการสอนที่เหมาะสมสอดคล้อง กับความต้องการและความสนใจของนักเรียน ก็จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ รักใคร่และ ศรัทธาในตัวครู อันจะเป็นผลให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังรายงาน การวิจัยของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2520: 83) ได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า "คุณ ลักษณะของครูมีส่วนช่วยสนับสนุนให้นักเรียนตั้งใจเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง" ทั้งนี้ เพราะครูเป็นผู้มีอิทธิพลเหนือจิตใจเด็ก เด็กจะให้ความเคารพนับถือครูอยู่แล้วโดยธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กในวัยต้น (ลัมบุร์น ฆวัญยืน 2512: 15-18) ครูจึงมีความสำคัญต่อ การเรียนรู้ของเด็กมากถ้าครูไร้ประสิทธิภาพเสียแล้ว การเรียนการสอนก็ย่อมจะขาดประสิทธิ- ธิภาพไปด้วอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ปัญหาจึงมีอยู่ว่า ครูที่มีประสิทธิภาพนั้นควรจะมีคุณลักษณะ อย่างไร คำตอบก็คือ ต้องเป็นครูขึ้นอาชีพเช่นเดียวกับอาชีพสำคัญอื่น ๆ เช่น เป็นแพทย์หรือ นักกฎหมาย หากแพทย์วินิจฉัยโรคและวางยาคนไข้มิด ก็อาจทำให้คนไข้เป็นอันตรายถึงแก่ชีวิต นักกฎหมายพิจารณาคดีพลาด อาจทำให้ผู้บริสุทธิ์กลายเป็นคนผิดได้ สำหรับครูนั้นมีความสำคัญ ต่อเด็กยิ่งกว่าอาชีพเหล่านั้น เพราะถ้าครูสอนโดยให้ตัวอย่างหรือแนวคิดที่ไม่ดีแก่เด็ก สิ่ง เหล่านั้นจะฝังแน่นอยู่ในความทรงจำของเด็กตลอดไป ดังนั้น ครูจึงต้องมุ่งสอนให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจ มีนิสัยและทัศนคติที่ดีตามลำดับขั้นของการศึกษา เพื่อเด็กจะได้ใช้เป็นเครื่องมือ ดำเนินชีวิตและแก้ปัญหาชีวิตของตนตามแนวทางที่ถูกต้อง (เกรียง เยี่ยมลกุล 2512: 5) นั่นคือ ครูจะต้องมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งหมายถึง ครูจะต้องฝึกทักษะในด้านการสอนให้ดี ต้องเข้าใจจิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก ต้องรู้จักจัดบรรยากาศในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก ต้องเข้าใจวิธีประเมินผล และเลือกจัดกิจกรรมได้อย่าง เหมาะสม ฯลฯ เป็นต้น ถ้าพฤติกรรมการสอนของครูสอดคล้องกับพัฒนาการและความต้องการ ของเด็กก็จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน ดังข้อความที่กล่าวไว้ในหนังสือแนว การใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (2525: 70) ที่ว่า "สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้อ การสอนประสบผลสำเร็จ ได้แก่ ผู้สอนมีความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ และตัวผู้เรียน ทั้งจะต้องพัฒนาบุคลิกภาพและความสามารถของตนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

รู้จักเลือกและปรับปรุงเทคนิคและวิธีสอนให้เหมาะสมตลอดจนสามารถดัดแปลงแก้ไขวิธีสอน โดยใช้หลาย ๆ วิธี ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจไม่เบื่อหน่าย" เกี่ยวกับสัมรรถภาพการสอนที่ดีของครูนั้น พิงใจ สันธวานนท์ และคณะ (2519: 23) ได้ให้ความเห็นว่า ครูจะต้องมีทักษะในเรื่องต่อไปนี้

1. ทักษะการใช้วาจา กิริยาท่าทาง
2. ทักษะ การใช้คำถาม
3. ทักษะการเสริมกำลังใจ
4. ทักษะการใช้อุปกรณ์
5. ทักษะการสร้างความสนใจ

ดังนั้น ผู้ที่เป็นครูจึงต้องศึกษาให้ทราบว่า พฤติกรรมการสอนใดที่ควรจะนำมาใช้ในการสอนให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ได้ดีที่สุด และพฤติกรรมใดที่ควรละเว้น ดังที่ ชูกิ้น จุนวิจิตร (2518: 39) ยุทธนา ตริณสุนทร์ (2522: 60-63) บัวบุชา ชี้อตรง (2512: 64-69) ชลล วงศ์แสง (2522: 60-61) และกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ (2518: 8-13) ได้ทำการวิจัยพบว่า ในปัจจุบันครูยังใช้วิธีสอนไม่ต่างไปจากอดีต พฤติกรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการบรรยายหรืออภิปรายของครู โดยเฉพาะการบรรยายเนื้อหาเป็นพฤติกรรมที่ครูใช้เวลา มากที่สุด ส่วนพฤติกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ทักษะและเจตคติที่พึงปรารถนา ครูไม่ค่อย ใช้ ดังที่ธีระ รุณเจริญ (2520: 54) กองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา (2522: 17-20) และลุยซ่า (Luisa 1978: 4602A) ได้ทำการวิจัย พบว่า ครูมักจะไม่ค่อยให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และทำกิจกรรมด้วยตนเอง นักเรียนจะมีหน้าที่เป็นเพียงผู้ฟัง ลอกสิ่งที่ครูพูด ครูบอก แล้วนำไปท่องจำ เพื่อเตรียมทำข้อสอบซึ่งมักจะออกตามสิ่งที่ครูบรรยายเท่านั้น พฤติกรรมการสอนเช่นนี้จึงเป็นการสอนที่ขาดประสิทธิภาพ ย่อมเป็นผลให้ผู้เรียนที่จบการศึกษาขาดคุณภาพด้วย แสดงว่าพฤติกรรมการสอนของครู เป็นสิ่งสำคัญ มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนั้น เจตคติของนักเรียนที่มีต่อครู ก็มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และทำให้การสังเกตการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพด้วย ดังเช่น เปง (Peng 1978: 76-79) ได้กล่าวไว้ว่า "พฤติกรรมที่อบอุ่นและเมตตาของครูจะช่วยให้เด็กนิยมใน

ตัวครูและชอบโรงเรียนยิ่งขึ้น" เจตคติของนักเรียนที่มีต่อครูส่งผลไปถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะเมื่อนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อครูแล้ว ก็จะทำให้เกิดความตั้งใจ อยากรู้ อยากเห็น ในวิชาที่ครูสอน มีความเอาใจใส่ถึงถึงการเรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังทำให้เขาเกิดความพอใจ และรู้สึกว่า การเรียนเป็นของสนุก น่าสนใจ และเมื่อเกิดความพอใจในสิ่งที่เรียน ก็ย่อมจะขวนขวายพยายามค้นคว้าหาความรู้ เตรียมพร้อมที่จะแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ให้ผ่านไป ด้วยดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทัศนีย์ ผลเฟื่องมา (2526: 44) กล่าวว่า "การที่ครูจะเข้าถึงความสนใจและความต้องการของนักเรียนนั้น ครูจะต้องมีความใกล้ชิดกับนักเรียน มีความเป็นกันเอง โดยพยายามสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้น ครูพึงตระหนักว่า เด็กมีความรู้สึกไวที่จะรับความรักหรือความไม่ใส่ใจของครู ถ้าครูลูบหลังหรือโอบไหล่เด็กบ้าง เป็นครั้งคราว โดยที่ครูไม่จำเป็นต้องพูดอะไรเลย เด็กก็จะรู้สึกอบอุ่นและรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมกับครู และพร้อมจะเปลี่ยนพฤติกรรมตามแนวที่ครูเสนอแนะ" ซึ่งจะ เป็นผลให้เด็กมีความตั้งใจเรียน มีเจตคติที่ดีต่อครู ต่อโรงเรียน อันจะนำมาซึ่งสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเด็กสูงขึ้น ชเลคตี และแอทวูด (Schlechty & Atwood 1978: 23-24) ก็ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า "ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะทำให้เกิดประโยชน์ทั้งสองฝ่าย นักเรียนจะเชื่อต่อคำแนะนำของครูที่จะนำไปสู่การเรียนรู้อย่างดี และนักเรียนจะทำให้ครูเข้าใจว่า เขาต้องการและสนใจวิธีการใด" ในทางตรงข้ามหากความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนไม่ดีก็จะเป็นผลให้การเรียนต่ำลง ดังผลการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาในประเทศไทย สรุปรว่า "ครูในปัจจุบันไม่ใกล้ชิดกับนักเรียนเท่าที่ควร ครูขาดความรับผิดชอบต่อเด็ก ครูไม่มีความรับผิดชอบต่อความเป็นครูเพียงพอ ครูมักสนใจเด็กที่เรียนเก่งและขาดความสนใจเด็กที่เรียนอ่อน ทำให้เกิดปัญหาระหว่างครูกับเด็ก เด็กไม่รักครู ไม่รักโรงเรียน อันเป็นผลทำให้ความสนใจการเรียนลดลง" (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2520: 28-29) ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2506: 66-70) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนว่า "เมื่อใดก็ตามที่นักเรียนเกิดความรู้สึกว่า ครูยอมรับในตัวเขา และเชื่อว่าเขามีความสามารถ เมื่อนั้นนักเรียนย่อมพร้อมมากขึ้นที่จะให้ความร่วมมือกับครูที่จะยอมรับความช่วยเหลือหรือคำแนะนำตักเตือนเกี่ยวกับเรื่องการเรียนมากขึ้น ซึ่งนักเรียนจะเกิดความรู้สึกดังกล่าวได้นั้น ครูและนักเรียนต้องมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน" และจากการศึกษาของ นลินี วันชัย (2509: 62-65) พบว่า "ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและนักเรียนจะเกิดขึ้นได้"

ครูต้องมีการติดต่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียน ต้องคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ฉันท์เพื่อนกับนักเรียน ซึ่งมีความใกล้ชิดทางอารมณ์มาก นอกจากนั้นครูจะต้องไม่มีความรู้สึกว่าตนอยู่เหนือนักเรียน ต้องไม่ตู่ถูก และมีท่าทีเป็นชากับนักเรียน"

จากแนวคิดและผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า ประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของครูและเจตคติของนักเรียนที่มีต่อครูเป็นสำคัญ ผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรมของครูมีผลต่อนักเรียนมาก ไม่ว่าจะเป็นในด้านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนหรือทางด้านเจตคติของนักเรียน จึงมีความสนใจอยากจะศึกษาว่า พฤติกรรมของครูในลักษณะใดที่ก่อให้เกิดความประทับใจในตัวนักเรียนทั้งทางด้านบวกและด้านลบ คำตอบที่ได้จะสามารถใช้เป็นแนวทางแก่ครูในการปฏิบัติตนต่อนักเรียนเพื่อเพิ่มพูนสัมพันธภาพระหว่างครูและนักเรียน และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน อีกประการหนึ่ง การศึกษาพฤติกรรมครูโดยใช้กรณีศึกษาอินซิดนต์ที่เทคนิค (Critical Incident Technique) นี้ นับเป็นเทคนิคที่น่าสนใจ และยังไม่เคยมีใครใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษามาก่อน หากเทคนิคนี้ใช้ได้ผลในการวิจัยนี้ วงการศึกษาคงจะได้วิธีการที่เหมาะสมในการหาข้อมูลจากนักเรียนเพิ่มขึ้นด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของครูที่นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครประทับใจในทางบวกและทางลบ โดยใช้กรณีศึกษาอินซิดนต์ที่เทคนิค (Critical Incident Technique)
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของครูที่นักเรียนชายประทับใจและนักเรียนหญิงประทับใจ ทั้งทางบวกและทางลบ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากร ที่ใช้ในกรวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่สี่ ปีการศึกษา 2526 จำนวน 8 เขต 24 โรงเรียน รวม 192 คน

2. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับพฤติกรรมของครู โดยใช้กรณีศึกษา อินซิดেন্টเทคนิค (Critical Incident Technique) และการสัมภาษณ์

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลจากบันทึกเหตุการณ์ของนักเรียน และการสัมภาษณ์นักเรียน ผู้วิจัยถือว่า ผู้บันทึกเหตุการณ์และผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนตอบด้วยความจริงใจ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบบันทึกเหตุการณ์พร้อมตัวอย่างและแบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่เชื่อถือได้ เพราะได้ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิและได้ผ่านการทดลองจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว

ความสำคัญของการวิจัย

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้เป็นข้อมูลจากการรับรู้ของเด็กเท่านั้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ครู หมายถึง ข้าราชการครู ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนระดับประถมศึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

2. พฤติกรรมครู หมายถึง การกระทำ รวมทั้งท่าทีที่ครูแสดงออกให้นักเรียน สามารถสังเกตเห็นได้ในชั้นเรียนทั้งในด้านบุคลิกภาพ เทคนิคการสอน การจัดสภาพห้องเรียน การสร้างบรรยากาศในการเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียน เป็นต้น

3. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2526 ทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

4. กรณีศึกษาอินซิดेंटเทคนิค (Critical Incident Technique) หมายถึง เทคนิคในการรวบรวมพฤติกรรมจากปรากฏการณ์ หรือเหตุการณ์สำคัญที่บุคคลได้พบด้วยตนเอง หรือที่สังเกตได้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาค้นคว้า และรวบรวมทฤษฎี และความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู วิเคราะห์ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน จากบทความและงานวิจัยในเอกสาร หนังสือ และรายงานวิจัยต่าง ๆ

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 2 แบบ คือ แบบบันทึกเหตุการณ์และแบบสัมภาษณ์

2.1 ผู้วิจัยสร้างแบบบันทึกเหตุการณ์สำคัญ (Critical Incident Report Form) เพื่อให้นักเรียนบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ตนเองได้รับความประทับใจที่สุด จากเหตุการณ์ที่ได้ปฏิบัติสัมพันธ์กับครูทั้งด้านบวกและด้านลบ และสร้างแบบบันทึกการสัมภาษณ์ เพื่อใช้สัมภาษณ์นักเรียน

2.2 นำแบบบันทึกเหตุการณ์และแบบบันทึกการสัมภาษณ์ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมในการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขและทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เข้าไปกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเข้าใจทางภาษาแล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. นำแบบบันทึกเหตุการณ์และแบบบันทึกการสัมภาษณ์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จาก 8 เขต ใน 24 เขต เขตละ 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 8 คน รวม 192 คน โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บข้อมูลด้วยตนเอง

4. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ เพื่อเสถียรคุณลักษณะของครูสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่นักเรียนประทับใจ ทั้งด้านบวกและด้านลบต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบลักษณะพฤติกรรมของครูในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่นักเรียนประทับใจ ทั้งด้านบวกและด้านลบ
2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการปฏิบัติตนหรือปรับปรุงพฤติกรรมของตนให้เหมาะสมกับอาชีพครู
3. ได้กรณีตัวอย่างเรื่องต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ครูได้ตระหนักถึงผลของพฤติกรรมครูที่มีต่อนักเรียน สำหรับกรณีตัวอย่างที่ได้ สามารถนำไปใช้เป็นกรณีตัวอย่างในการฝึกและอบรมครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารการศึกษาได้ด้วย